

«دستاوردها و برکات کلامی- دین شناختی نظریه "حرکت جوهری" در حکمت متعالیه»

دکتر علی ارشد ریاحی^۱ / مهدی گنجور^۲

چکیده:

نظریه حرکت جوهری، یکی از مهمترین مباحث وجودشناسی است که در تاریخ فلسفه اسلامی، جزو افتخارات و ابتكارات حکمت متعالیه صدرالمتألهین شیرازی محسوب می‌شود. ملاصدرا در پرتو این انگاره، تبیین فلسفی پویا و نوینی از جوهره عالم و آدم ارائه داده و براساس آن به اثبات نهادی نازارم و بیقرار در بنیان همه کائنات و از جمله انسان می‌پردازد. تأثیرات و برکات عمیق این اصل مترقبی، آنچنان فraigیر و پردازمنه است که پس از چند قرن سابقه، هنوز هم جای کاوش و تأمل در زوایای مختلف آن وجود دارد. اما آنچه تاکنون درباب حرکت جوهری به عنوان دستاورده بیان شده، عموماً نتایج و پیامدهای وجودشناسی و فلسفی بوده و کمتر به آثار و برکات تحول آفرین و اثربخش این اصل در ساحت کلامی- اعتقادی پرداخته شده است. به همین جهت، نوشتار حاضر با رویکردی مسأله محور، ضمن طرح دقیق نظریه و تأکید بر ابتکاری بودن آن، به بیان مهمترین دستاوردهای کلامی و دین شناختی این انگاره می‌پردازد.

تبیین فقر و نیاز دائمی مخلوقات به پروردگار، حدوث زمانی جهان آفرینش، تبیین عقلانی معاد جسمانی، توجیه فلسفی آموزه تجسم اعمال، حشر بی نهایت نفوس و ابطال عقیده تناسخ، نواوری در تبیین حقیقت و سبب مرگ، تبیین عمومیت حشر و بازگشت کلیه موجودات به سوی خداوند، از مهمترین برکات کلامی حرکت جوهری محسوب می‌گردد.
واژگان کلیدی:حرکت جوهری، معاد جسمانی، تجسم اعمال، تناسخ، مرگ، حشر

۱- استاد گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه اصفهان

۲- دانشجوی دکتری حکمت متعالیه دانشگاه اصفهان (ایمیل: ganjvarv@gmail.com)